

KAAI THEATER

FEMKE & LANDER GYSELINCK FLAMER

29 > 30/11 20:30 | KAAISTUDIO'S
DANCE / MUSIC | 50 MIN

Extra: Let's Talk About Dance - na de voorstelling op 30/11 (in het Nederlands)

FEMKE & LANDER GYSELINCK FLAMER

NL Behalve hun genen delen Lander en Femke – broer en zus – een grote fascinatie en passie voor elkaars beroep. Hij is drummer, zij danseres. Voor hun eerste gezamenlijke creatie besloten ze tot een beroepsruil. Lander danst (muzikaal), Femke musiceert (dansant), tot het flou wordt en in elkaar overloopt. Vertrekpunt is een nummer van Jennifer Lopez – nog zo'n gemeenschappelijke fascinatie – waaruit ieder een dansfrase destilleert, die de ander 'resamplet'. Ook de muziek gaat door beide handen. De inzet is niet elkaar overtreffen, maar de virtuositeit vinden in elkaars onvolkomenheden. Oudste broer Wannes, dramaturg, houdt ondertussen een oogje in het zeil. It's a family affair...

Lander Gyselinck is drummer, o.a. bij STUFF. Femke Gyselinck (ex-PARTS) is danseres en was tot voor kort artistiek assistent van Anne Teresa De Keersmaeker.

FR Outre leurs gènes, Lander et Femke – frère et sœur – partagent une grande fascination et passion pour leur profession : il est percussionniste, elle est danseuse. Pour leur première création commune, ils procèdent à un échange de leur métier. Lander danse (musicalement) et Femke fait de la musique (de manière dansante) jusqu'à ce que le tout devienne flou et se fonde. Le point de départ est un numéro de Jennifer Lopez – encore une fascination commune – dont chacun distille une phrase dansée que l'autre rééchantillonne. La musique passe aussi par quatre mains. L'enjeu n'est pas de se dépasser, mais de trouver de la virtuosité dans les imperfections de chacun. Wannes, frère aîné et dramaturge, surveille le tout du coin de l'œil. Une affaire de famille !

Lander Gyselinck est batteur, entre autres du groupe STUFF. Femke Gyselinck (ex-PARTS) est danseuse et était jusqu'à récemment assistante artistique d'Anne Teresa De Keersmaeker.

EN In addition to their genes, Lander and Femke – a brother and sister – share a great fascination and passion for one another's profession. He is a drummer, she is a dancer. For their first joint creation, they decided to swap roles. Lander dances (musically), Femke plays music (dansant), until both become blurred and blend together. The show is based on a song by Jennifer Lopez – another shared fascination – from which they each distil a dance phrase, which the other resamples. The music likewise passes through both their hands. The goal is not to outclass one another, but to find virtuosity in each other's imperfections. Their older brother Wannes, a dramaturg, keeps an eye on the whole work. It's a family affair...

Lander Gyselinck is a drummer who plays in STUFF. and other bands. Femke Gyselinck (ex-PARTS) is a dancer and was until recently the artistic assistant of Anne Teresa De Keersmaeker.

IT'S A FAMILY AFFAIR

EEN INTERVIEW MET FEMKE EN WANNES GYSELINCK DOOR PETRA BROEDERS
(GASTON, NAJAAR 2018)

‘Familie duurt een mensenleven lang’, zei Gerrit Achterberg meer dan een halve eeuw geleden. Hij had het gelukkig niet over de succesvolle sitcom maar over verwantschap en het belang ervan. Maar wat als drukke agenda’s het verhinderen je familie vaak te zien? In het gezin Gyselinck lost de middelste zus, Femke dat op door samen met haar twee broers een voorstelling te maken.

De drie telgen uit de familie Gyselinck zijn alle drie drukbezette creatievelingen. Lander is bezieler van en drummer bij STUFF, de underground band die jazz blendt met elektronica en hiphop. Femke danst en is de artistieke rechterhand van Anne Teresa De Keersmaeker bij Rosas. De oudste, Wannes verdient zijn brood als dramaturg bij o.a. Hof van Eede en schrijft voor Rekto:Verso. De artistieke disciplines waarin ze elk uitblinken, zijn verschillend. De manier waarop ze die invullen, vertoont verrassend veel gelijkenissen. Bovendien delen ze het motto: ‘Alles kan altijd beter’. Misschien daarom dat Femke haar broer Lander uitdaagde met het voorstel van beroep te wisselen. Zij zou drummen en hij dansen. Nooit de makkelijkste weg, de lat kan altijd hoger.

Het lukt het driet al amper om zich te verzamelen rond de kerstdis laat staan voor een interview met Gaston. Toch zagen Femke en Wannes een klein gaatje in hun agenda voor een gesprek over familie en *Flamer*.

Van wie kwam het idee om gezamenlijk een voorstelling te maken?

Femke: “*Flamer* kent eigenlijk een lange aanloop. Zeven jaar geleden was ik bezig met een onderzoek naar de letterlijke relatie tussen beweging en muziek. Ik heb Lander toen uitgenodigd en twee dagen lang hebben we ons gebogen over hoe we beweging kunnen linken aan muziek. Uitgangspunt was het *Reach Out* van George Duke waarbij we elk instrument apart gekoppeld hebben aan een beweging. Het was toen al duidelijk dat we beiden een identieke benadering hadden en dat we op gelijkaardige manier nadachten over ons eigen medium. Als we bijvoorbeeld improviseren dan doen we dat met dezelfde invalshoek.

Een ander zaadje voor *Flamer* was de samenwerking met Lander voor Kunstendag voor Kinderen 2011. Ik heb toen met studenten van PARTS een voorstelling gemaakt waar Lander ook in meedanst en drumt.

Ik ben sowieso geïntrigeerd in het leven dat Lander leidt als muzikant en ga zelf vaak naar concerten. Als mopje heb ik een keer gezegd: ‘We moeten maar eens beroepsruil doen.’ En kijk.

Het was niet evident om de voorstelling klaar te krijgen. Uiteindelijk heeft de creatie twee jaar geduurd en in de tijdspanne hebben Lander en ik slechts vijftien dagen fysiek samengewerkt in de studio.”

Wat is er zo specifiek aan werken met je familie?

Femke: “Je werkt efficiënter. Omdat je elkaar door en door kent, kom je sneller to the point. Soms werkt dit ook confronterend. Je kent elkaars lichaamstaal zo goed dat je meteen aan de ander ziet wanneer iets niet goed zit. Dan moet je wel opletten dat je niet te onzeker wordt en zo alles in vraag begint te stellen. Ook inhoudelijk zijn we op elkaar afgestemd. Mijn broers kennen mijn smaak en interesses. Wanneer ze tijdens de creatie van *Flamer* een voorstel deden dat mij niet aanstond dan kon ik meteen zeggen dat ik dat zelfs niet eens wou proberen. Ze dachten er dan ook niet aan om mij te overtuigen en vertrouwden op mijn keuzes. In de samenwerking met andere professionelen zonder familiale band geldt een andere werkethiek. Ik ben dan sneller geneigd om water bij de wijn te doen.

Ik had ook het gevoel dat wij veel geduld konden opbrengen voor elkaar. Vóór *Flamer* had ik nog nooit gedrumd. Het geduld waarmee Lander mij dit heeft aangeleerd is speciaal. Het vertrouwen dat het wel in orde zou komen was er van bij begin. Bij iemand anders zou ik het misschien al sneller opgegeven hebben. Terwijl ik nu het gevoel had: ‘Dit moet echt lukken!’”

Wannes: “Het is ook zo dat wij ontzettend streng zijn voor elkaar. Het kan ALTIJD beter. Zo zijn we nu eenmaal opgevoed. We zijn streng maar ook genereus. Ik merk dat ik bij andere collega’s niet zo direct durf te zijn als bij mijn broer en zus. Wat in een andere samenwerking vaak meespeelt, zijn botsende ego’s. Dat is bij ons nooit het geval.

De rollen die we in het dagelijkse leven opnemen, spelen door tijdens het artistieke proces. Lander en ik, de jongste en de oudste, delen van heel vroeg een passie voor muziek. Femke is de middelste en zij is steeds de verbindende factor. *Flamer* was haar initiatief en haar manier om ons ondanks onze drukke agenda’s samen te brengen. Wat onze samenwerking ook bijzonder maakt is onze gedeelde esthetiek. Zonder veel woorden weten we waar we naartoe willen.”

Femke, jij had nog nooit gedrumd maar Lander heeft vroeger nog aan breakdance gedaan. Merk je dat in de voorstelling?

Femke: “Een beetje misschien. Maar het is alleszins nooit een opbod tussen ons twee geweest van ‘kijk eens wat ik kan.’ Integendeel, er heerst geen enkele competitiviteit tussen ons beide. We werken heel de tijd naar elkaar toe en proberen zo een soort van gelijkheid te vinden ondanks de verschillen in techniciteit.”

Wannes: ”Dat is ook het mooie aan de samenwerking. De verschillende kunstdisciplines zijn in onze familie goed verdeeld en iedereen is erg goed in zijn eigen domein.”

Wat bewonderen jullie in elkaar?

Femke: “Wannes heeft de uitzonderlijke capaciteit om met een zekere afstand naar een gegeven te kijken, of dat nu zijn werk is of een boek. Hij kan dat dan onmiddellijk inhoudelijk abstraheren en samenvatten wat de essentie is. Heel uitzonderlijk vind ik dat.”

Bij Lander bewonder ik zijn doorzettingsvermogen en het schijnbare gemak waarmee hij met zijn muziek bezig is. Vóór Flamer bewonderde ik mijn broers al enorm en die bewondering is alleen maar toegenomen door samen te werken.”

Wannes: “Bij Lander bewonder ik zijn ongelofelijke toewijding in alles wat hij doet. Ook zijn authentieke visie op muziek waardoor dat hij een muzikaal terrein ontgonnen heeft dat andere collega's niet zagen liggen. Hij weet perfect wat hij moet doen en doet dit ook met een absolute concentratie.

Femke bewonder ik omdat zij gedisciplineerd is en dit ook nog eens combineert met een scherp menselijk inzicht. Ze kan mensen aansturen op een kordate manier en toch met een zachte hand. Op die manier brengt ze het beste in iedereen naar boven. Ze heeft ook een bizar soort humor die ik erg apprecieer.”

Jullie sommen nu vooral positieve kanten op maar zijn er ook ergernissen?

Femke: “Vooral op praktisch vlak. Het concept op tijd beginnen is bij een muzikant anders dan bij een danser. Als een danser zegt dat hij om 11 u. begint te repeteren dan begint hij effectief om 11 u. Een muzikant arriveert om 11 u. en wil eerst zijn instrument stemmen, drinkt dan nog een koffie ... Onze tijdsbeleving is ook anders. Toen wij aan het repeteren waren, was mijn dochter een dikke vijf maanden en dus wou ik stoppen om 17 u. Voor een muzikant is 17 u. de vroege namiddag. Met andere woorden, Lander ging liever door tot 20 u. of later.”

Wannes: “De positieve kenmerken die ik daarnet heb opgesomd hebben uiteraard ook

een keerzijde. Als je ze ter ver doortrekt dat kom je in andere extremen. Lander kan bijvoorbeeld zo hard opgaan in zijn werk dat hij al het andere vergeet. Femke kan soms zo toegewijd zijn dat ze zichzelf uit het oog verliest. Ze mag wat meer op tafel kloppen vind ik. Maar verder vind ik mijn zus redelijk perfect.”

Is er een bepaalde rolverdeling?

Femke: “Ik heb voor de duidelijkheid gezegd: “Ik ben de baas.” Ik regel alles, neem contacten op met theaters, techniekers ... Op artistiek vlak heb ik de dansfrases aangebracht en ook de keuze van het nummer van Jennifer Lopez kwam van mij. Maar ik hield telkens rekening met de anderen en wou ze niet in een positie duwen waarin ze zich niet comfortabel in zouden voelen. Het was een gedeelde verantwoordelijkheid voor ons alle drie. Op een bepaald moment had ik een idee dat ik heel graag wou doen live maar muzikaal bleek dit moeilijk te zijn. Wannes heeft dan gezegd: ‘*Kill your darlings.*’ Instinctief wist dat ik zijn advies moest opvolgen.”

Wannes: “Ik heb bewust de rol van oudere broer niet opgenomen. Femke en Lander hebben het ‘huis’ gebouwd en toen het klaar was, ben ik erdoor gewandeld en heb ik hier en daar een aanpassing gesuggereerd. Dat ging dan bij wijze van spreken over een raam dat op een andere plaats een beter effect zou geven of de positie van een deur. Dergelijke kleine ingrepen.”

Hoe reageerden jullie ouders op de voorstelling?

Femke: “Wij zijn een emotionele familie en huilen om het minste. Om te voorkomen dat onze vader tijdens de première het niet droog zou kunnen houden, hadden we hem al uitgenodigd voor de doorloop. Ik weet niet meer of hij toen gehuild heeft maar wat ik me wel nog herinner is dat hij het niet kon laten om tijdens die doorloop opmerkingen te geven als “Zou je dat niet beter zo doen?” Dat het altijd beter kan, dat is het motto waarmee we zijn opgegroeid en wat ingebakken zit in onze genen, bij alle drie. Tijdens de première zelf waren ze uiteraard apetrots.”

Volgt er nog een samenwerking?

Femke: “Zeker, ik zit nu in de onderzoeksfase. Naast met Lander zou ik graag met pianist Hendrik Lasure en nog een andere danser samenwerken. Waarschijnlijk is de première voor ergens in 2020.”

CREDITS

CONCEPT & CHOREOGRAPHY Femke Gyselinck | MUSIC Lander Gyselinck aka Knownalone | PERFORMANCE Femke & Lander Gyselinck | ORIGINAL MUSIC Yakov Flier plays Bach-Feinberg Largo BWV 529 (Trio Sonata No.5); Youtube cover by Jazzmyn Bradshaw of *Jenny from the Block* | DRAMATURGICAL ADVICE Wannes Gyselinck | TECHNIQUE Brecht Beuselinck | COSTUME ADVICE Heide Vanderieck | CO-PRODUCTION Concertgebouw Brugge | SUPPORT Provincie Oost-Vlaanderen & Kunstencentrum Vooruit

OTHER NEW ARRIVALS

we welcome these artists for the first time to Kaaithheater

Pepe Elmas Naswa

DANS LA PEAU DE L'AUTRE

The young choreographer Pepe Elmas Naswa convinced street kids in Kinshasa to teach their snake dance to a group of contemporary dancers. The movements express the chaos and desperation of an abandoned generation.

KAAISTUDIO'S | 15 > 17/12

Vanrunxt & Martens

LOSTMovEMENTS

The artistic paths of Marc Vanrunxt and Jan Martens have crossed several times, and they are now coalescing in a solo for Jan. In *lostmovements*, they explore lost and forgotten movements.

KAAISTUDIO'S | 28/02 > 1/03

Faustin Linyekula

HISTOIRE(S) DU THÉÂTRE II

What is theatre? What do emotions and history signify on the stage? Faustin Linyekula shows his personal perspective on the history of dance and theatre in Africa.

KAAITHEATER | 1 > 2/03

Pichet Klunchun & Chen Wu-Kang

BEHALF

This danced dialogue between Pichet Klunchun and dancer Chen Wu-kang began as a series of conversations about their cultural backgrounds and the patriarchal social structures in both Thailand and Taiwan.

KAAITHEATER | 3 > 4/05

LET'S TALK (ABOUT DANCE)

Zin om informeel na te praten over dansvoorstellingen? Ben je nieuwsgierig naar de ervaringen van anderen, of wil je jouw observaties delen? Welkom bij LET'S TALK (ABOUT DANCE)! Een moderator reikt jou en een kleine groep toeschouwers kapstokken aan om je kijk op dans te delen. Wat heb je gezien en wat betekende dat voor jou?

→ www.kaaitheater.be/letstalkaboutdance